

rium og en anden for Oppositionen. Den høitærede Minister yttrede, at den første paa-
viselige Forpligtelse for en Opposition for at
faae Afgang til at faae Sæde i Regjeringen
var den, at den om sig kunde samle et Flertal;
ellers vilde den ikke være regjeringsdyg-
tig. Sammenligne vi denne Sætning med
den nuværende Tilstand, er det jo imidlertid
klart, at den nuværende Regjering er saa
langt fra at opfylde denne første uafviselige
Betingelse, at tværtimod Ministeriet i den
Nærrelse, det nu har siddet paa Taburetterne,
har fjernet sig mere og mere fra denne
første Betingelse for at opnaa Sæde i Re-
gjeringen. Den høitærede Conseilspræsi-
dent yttrede fremdeles, at han var
lige glad, om den foreliggende Resolution
blev vedtaget eller ikke; den forandrede ikke
hans Stilling og ikke Regjeringens Stilling,
kort sagt, det var, som om Intet var sket,
i Fald dette Thing vedtog den foreliggende
Dagsorden. Dette er trostesløst at høre;
thi det tyder paa, at intet konstitutionelt
Middel vil kunne bringes i Anvendelse paa den
nuværende Regjering. At Ministeriet kom-
mer i et haabløst Mindretal, har Intet at
sige, at Flertallet vedtager Dagsordener,
som umuliggjør Fortsættelsen af Lovgivnings-
virksomheden, har Intet at sige. Det synes
altsaa, som om den ulykkelige Tilstand,
hvori vi have levet nu snart i en halv Snes
Aar, skal fortsættes. Egentlig talt behøver
man aldeles ikke at vedtage den Dagsorden,
som her foreligger, thi dens Resultat er
ganske selvfølgeligt. Saalænge vi have en
Regjering, der ikke formaar at skaffe sig
Flertal i dette Thing, og jeg kan tilføje,
saa længe vi have et Flertal, der ikke for-
maar at skaffe sig Sæde i Regjeringen, er
enhver større Reform en Umulighed. En-
hver Reform, som kræver et Tillidsforhold
mellem Regjeringen og dette Thing, kan ikke
gennemføres. Det kan ikke nytte med alle
de Palliativer, som den høie Regjering og
dens Benner have tænkt paa, saa som pro-
visoriske Love, administrative Anordninger
og deslige. Alt det udmunder i Intet, der
kan ikke derigjennem gennemføres Noget af
nogen Betydning. Et enkelt Lovforslag
kan paa den Maade maaske gennemføres
for en kort Tid, men i Længden kan en sli-
g Fremgangsmaade ikke føres igjennem. Hvor
længe denne ulykkelige Tilstand skal vare, en
Tilstand, der er ødelæggende for Land og
Rige, skal jeg ikke indlade mig paa at under-
søge. Men ved det Spørgsmaal, som her
foreligger, har jeg som praktisk Politiker at
forelægge mig selv det Spørgsmaal: Vil
det føre os ud af det Uføre, hvori vi sidde,
i Fald vi vedtage denne Dagsorden? Allerede

længe før den høitærede Conseilspræsi-
dent erklærede, at det var som at slaa Vand
paa en Gaas, i Fald vi vedtog den, var det
klart for mig, at dette Skridt ikke vilde føre
til noget Maal i den Retning. Der er nem-
lig det Ulogiske ved den Sag, at man i en
Række af Aar har bevilget Ministeriet Mid-
ler til at eksistere gennem en Finantslov,
ganske vist en tarvelig Finantslov, men man
har dog givet Ministeriet saa Meget, at det
kunde friste Livet Finantsaaret igjennem og
begynde paa en frisk næste Aar. Gaar
man løs paa de andre Love og lader
Finantsloven passere, fører man et Slag,
der i alt Fald ikke rammer, hvor det skulde,
thi det rammer ikke Regjeringen, det rammer
snarere Landet og Befolkningen, der sukker
under den haabløse Tilstand, hvori vi befinde
os. Altsaa, hvorfor skulde vi føre et Slag,
der ikke fører til Maalet? Dersom det
ærede Flertal derimod vil foreslaa at negte
Finantsloven, erklærer jeg mig villig til at
gaa med til dette Skridt; thi det er efter min
Mening det eneste, der kan klare Situationen,
saa ville vi faae at se, om den høie Regjering
vil blive det Princip tro, som den i sin
Tid udtalte i sin Forestilling til Kongen, da
den i 1877 forelagde Kongen til Stadfæstelse
en ufuldkommen provisorisk Finantslov, som
det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dine-
sen) før ikke kunde erkende for egentlig at
være nogen provisorisk Finantslov, hvad jeg
for Resten ikke er enig med ham i. En pro-
visorisk Finantslov i en hvilken som helst Form
er efter min Mening ulovlig. Altsaa dersom
det ærede Flertal vil bringe Sagen til Klar-
hed paa den Maade, at det bringer Mini-
steriet i den Stilling at det enten maa gaa
af eller tilraade Hans Majestæt Kongen at
give en virkelig provisorisk Finantslov, det
vil sige en Finantslov, som træder i Stedet
for en saadan, som efter Forsætningen Folke-
thinget og Landstinget er berettiget til at
vedtage i Forening, saa komme vi til at se,
om der er Hold i vor Forsatning, saa faae
vi at vide, om den Fortolkning, som den høit-
ærede Finantsminister og hans Regjering
lægger ind i vor Forsatning, saaledes som
den er bleven ændret ved den gennemfete
Grundlov, er praktisk holdbar. Lad os en
Gang faae det at vide; thi saaledes som Til-
standen nu er, er Ingen af os i Stand til
at opfylde vor Pligt paa rette Maade. Vi
kunne ikke komme til at arbejde hverken i den
ene eller den anden Retning, og imidlertid
gaar Landet ned ad Basse Aar for Aar.
Jeg skal ikke nærmere udvikle — jeg kunde
godt gjøre det — i det Enkelte, hvorledes
denne Ulykkelighedstilstand virker i økonomisk
Henseende deprimerende og ødelæggende ind